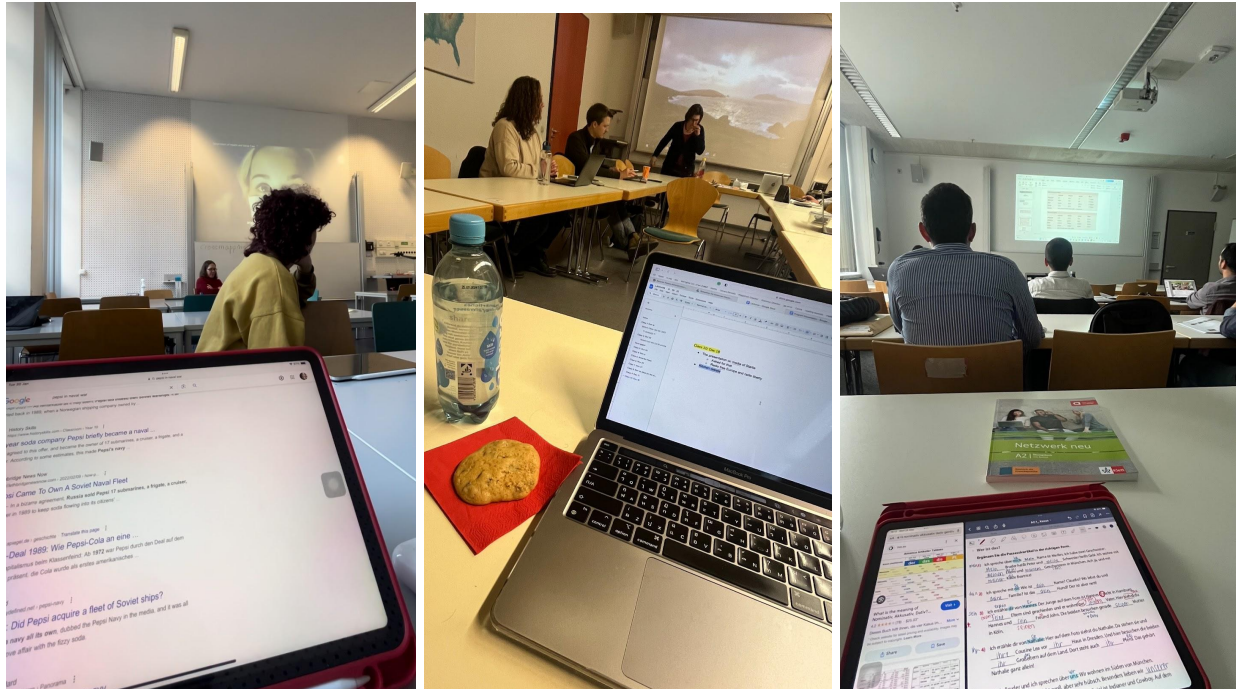

พิจามณูช รัตนเสวี ชื่อเล่น แคลซี่ อายุ 22 ปี นักศึกษาปี 3 โครงการอังกฤษ-อเมริกันศึกษา (BAS) หลักสูตรนานาชาติ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ แลกเปลี่ยนที่ Ludwig-Maximilian University of Munich (LMU) North American Studies Department การเตรียมตัวไปแลกเปลี่ยนคือการศึกษาระดับพื้นฐาน ซึ่งพอมีอยู่บ้างไม่มากนักน้อย และการศึกษาวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนในที่ที่ไปอยู่ เช็กสภาพอากาศรายปี และสอบถามผู้ที่อยู่ตรงนั้น ซึ่งแคลซี่คิดว่ามีคนที่รู้จักอยู่ที่นั่น เลยทำให้พอแนะแนวทางได้ ส่วนใหญ่ไม่ว่าจะเป็นการลงทะเบียนเรียนหรือการหาที่พักทาง LMU จะเป็นคนคอยส่งให้ทาง email เพื่อให้เราลงทะเบียน พร้อมวิธีการทำ สำหรับด้านที่พักของนักศึกษาจะมีหน่วยงานชื่อ Studierendewerk หรือ Student Service Center จะเป็นคนจัดการดูแลเรื่องนักศึกษาทั้งหมดในเยอรมัน ซึ่งเค้าก็จะส่ง email มาให้เราลงทะเบียนเหมือนกัน แต่ถ้าลงไม่ทัน หรือไม่ได้รับโควต้าหอเพราะเต็ม ก็ต้องออกไปอยู่แบบไพรเวทข้างนอก

การเรียนที่นั่นค่อนข้างยาก ค่อนข้างห่างไกลมาก ที่มีรูปแบบการเรียนการสอนที่ค่อนข้างหลากหลาย ทั้ง lecture ที่จะมีนักศึกษาจำนวนมากอยู่ในคลาส และอาจารย์จะพูดตลอดคลาส หรืออาจารย์จะให้ไปอ่าน text มาแล้วก็จะสอนต่อจากที่ให้อ่าน ซึ่งคลาสแบบนี้ต้องการวินัยในตัวเองเป็นอย่างมากในการอ่านหนังสือให้ทันก่อนถึงคลาสต่อไป ไม่งั้นจะเรียนไม่รู้เรื่อง หรือจะเป็นคลาสแบบ seminar จำนวนคนในคลาสน้อยลง อาจจะ 10-20 คน ซึ่งอาจารย์จะให้ text ไปอ่านแล้วมา discuss กับเพื่อนในคลาส เพื่อตอบคำถาม ซึ่งสิ่งที่ชอบมากคือ การทำ News of the Weeks (NOTW) คือเป็นการหาข่าวในแต่ละสัปดาห์แล้วเอามาแชร์ในห้อง ซึ่งต้องทำทุกคน ทำให้เราสามารถติดตามข่าวสารต่าง ๆ ได้ พร้อมเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ ได้เสมอ และสุดท้ายคือ tutorial คือแทบจะเป็น private class ที่จะมีจำนวนนักเรียนน้อยมาก แต่คลาสแบบนี้ไม่ได้มีทุกวิชา เปิดเพื่อให้อาจารย์ได้เข้าถึงนักศึกษาได้มากขึ้น และนักศึกษาสามารถทำความเข้าใจในหัวข้อต่างๆ ได้ดีขึ้นมากๆ ส่วนใหญ่วิชาที่ลงจะเป็น Cultural Studies, History และ Politics ซึ่งแคลซี่มองว่าดีมาก ๆ ตรงกับที่คาดหวัง เพราะเราได้แลกเปลี่ยนความคิดกับเพื่อน ๆ ชาวเยอรมันในคลาส culture กับ politics เยอะมาก การปรับตัวด้านการเรียนคือมีค่อนข้างมาก เพราะที่นั่นเรียนกันค่อนข้างจริงจัง ถ้าเราไม่อ่านหนังสือ ไม่ทำการบ้าน เราอาจจะเรียนไม่ทัน และไม่เข้าใจได้เลย

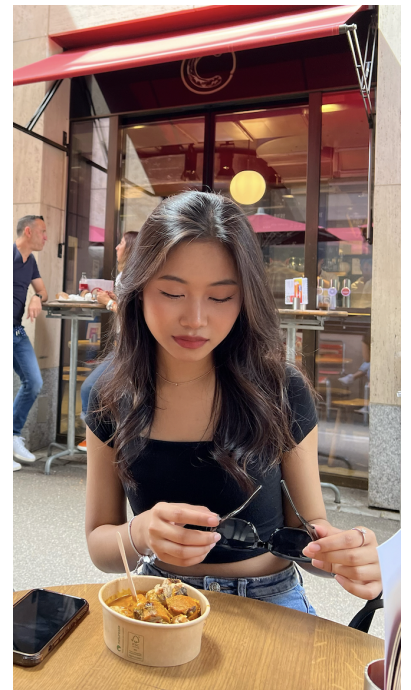
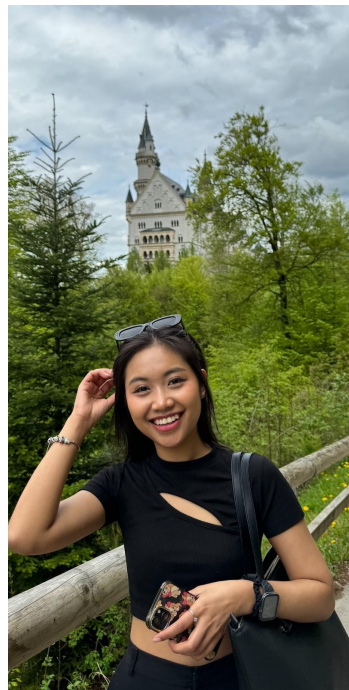

พอแควมาที่นี้ 1 ปี ระหว่างเทอมแควมีวันหยุดประมาณ 1 เดือน เลยไปฝึกงานที่ สถานเอกอัครราชทูตไทย กรุงเบอร์ลิน ตำแหน่งที่ฝ่ายกงสุล และผู้ช่วยที่ปรึกษาฝ่ายการเมือง ส่วนใหญ่แควจะรับเรื่องคำร้อง เช่น ทำพาสปอร์ต ทำบัตรประชาชน ให้กับคนไทยที่อยู่ในเยอรมัน และทำ research เกี่ยวกับการเมืองที่เกี่ยวข้องกับทางไทย-เยอรมัน และแควยังโชคดีและเป็นเกียรตินามาก ที่ ทางสถานเอกอัครราชทูตมีโอกาสอำนวยความสะดวกให้อาจารย์อนุชา ทิรคานนท์ (คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์) ได้มาเผยแพร่วัฒนธรรมไทยผ่านผ้าไหมไทย ซึ่งแควได้ถูกเลือกให้ไปใส่ผ้าไหมที่มีราคาสูงและมีคุณค่าของอาจารย์ ให้กับสายตาของชาวยุโรปเป็นที่ประจักษ์ว่าผ้าไหมไทยของเราสวยและมีคุณค่ามากขนาดไหน แควมองว่าเป็นโอกาสที่ดีที่จะได้ลองฝึกงานกับราชการไทยแม้ตัวจะอยู่ต่างประเทศ เพราะถ้าแควเรียนจบแล้วอยากฝึกงานหรือทำงานกับราชการ ก็ต้องสอบ กพ. หรืออื่น ๆ ดังนั้น แควมองว่าการฝึกงานระหว่างเป็นนักศึกษาที่นี้ ทำให้เราได้เปิดโลกของการทำงานมากๆ

อยู่ 1 ปีแน่นอนเพื่อนเยอะมากกกก หรือมากกว่านั้น ส่วนใหญ่จะเป็นเพื่อนต่างชาติที่มาแลกเปลี่ยนด้วยกัน ซึ่งทุกคน nice มาก ๆ แคลสได้เพื่อนจากทั้ง เกาหลี จีน ญี่ปุ่น อิตาลี ออสเตรเลีย ฝรั่งเศส อินโดนีเซีย ฮังการี อังกฤษ เลบานิส ยูเครน มองโกล ไต้หวัน อินเดีย ปากีสถาน หรือแม้แต่ปาเลสไตน์ หรือเพื่อนคนไทยด้วยกัน แคลสได้ไปเที่ยวกับเพื่อน ๆ หลาย ๆ ที่ ด้วยความที่ Munich เป็นเหมือน hub ในการเดินทาง ทำให้เดินทางค่อนข้างสะดวก (รถไฟ รถบัส บางที อาจจะเลทจนหน้าหงุดหงิด แต่พอเราไปถึงจุดหมายปลายทาง มันก็จะหักกลับกันได้เสมอ) แล้วก็สามารไปได้หลายที่ ทั้งออสเตรเลีย ฮังการี อิตาลี สวิสเซอร์แลนด์ เดนมาร์ก ฝรั่งเศส หรือประเทศแถบสแกนดิเนเวีย อย่างสวีเดน หรือ tropical countries อย่างกรีซ หรือโมนาโค สิ่งที่ชอบอีกอย่างคือ กิจกรรมค่อนข้างเยอะ มีงานเปียร์มาเรื่อย ๆ ทั้ง Oktoberfest, Frühlingfest, Sommerfest หรือแข่งบอลก็มีมาตลอด ดิที่มีทั้งสถานที่ท่องเที่ยวให้ไป และมีกิจกรรมหลากหลายให้ทำ ตอบโจทย์คนทุกประเภท

แคสมาอยู่เยอรมันได้ที่คนเยอรมันไม่ค่อยพูดภาษาอังกฤษกัน ทำให้เราต้องฝึกภาษาเยอะขึ้น แบบไม่ตั้งใจเลย ซึ่งคนที่นี่จะมีอารมณ์ที่ปรับไปตามสภาพอากาศและเทศกาล แค่ว่าอารมณ์ดีอย่างเห็นได้ชัดตอนหน้าร้อน และช่วงที่มีแข่งบอล ส่วนนอกนั้นนี่มองว่าเฉย ๆ แต่ถามว่าที่ไม่ Nice ก็เคยมี แต่ถ้าเทียบแล้วเราเลือกใส่ใจคนที่ดี ๆ ดีกว่า จะได้อารมณ์ดี ดังนั้น ต้องเปิดใจให้กว้างๆเสมอ แล้วพยายามเข้าใจธรรมชาติของมนุษย์

ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ จะมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่ค่อนข้างราคาสูงกว่าที่อื่นในประเทศเยอรมัน และค่าใช้จ่ายที่ต้องจ่ายรายเดือน เช่น ค่าโทรศัพท์ ค่ารถไฟ ค่าประกันสุขภาพ ค่าหอพัก ภาษีวิทยุ และอื่น ๆ ค่าใช้จ่ายทั้งหมดตกเดือนละ 4-5 หมื่นบาท ขึ้นอยู่กับการใช้ชีวิตในแต่ละเดือน

เยอรมันสำหรับแคสในตอนนี้มีคนหลากหลายชาติมาก ๆ มาอยู่ มีทั้งคนเยอรมันที่หน้าตาแบบยุโรป คนเยอรมันที่ไม่ได้หน้าตาแบบยุโรปเลย หรือคนเยอรมันที่หน้าตาแบบ define ไม่ได้ว่ามาจากไหน หรือแม้แต่ตะวันออกกลาง ตุรกี เอเชียอย่าง อินเดีย จีน แบบนี้ก็จะเยอะ เพราะฉะนั้นเราต้องเปิดใจกับทุกอย่างให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ พยายามเข้าใจว่า แม้แค่ว่าจะพูดภาษาที่นี้ หรือเกิดหรือโตที่นี้ ไม่ได้หมายความว่าแค่ว่าจะเข้าใจอะไรต่าง ๆ ที่บ้านเราเป็นหรือบ้านเรามีและเค้าอาจจะไม่ได้เป็นแบบที่เราคิดไว้ว่าเธอมาจากประเทศที่เจริญแล้ว ต้องเข้าใจแบบนั้นแบบนี้ เพราะแต่ละคนเกิด และโตมาในสังคมที่แตกต่างกันมาก ๆ ดังนั้น การเปิดใจและเข้าใจความต่างทางวัฒนธรรมและวิถีชีวิต จะทำให้เราอารมณ์เสียเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ได้น้อยลงมาก ๆ